

var i besiddelse af de fornødne kunstneriske og kulturelle kvalifikationer til at kunne lede biograferne under hensyntagen til filmens kulturelle funktion. Som situationen er i dag, må det — som anført af mindretallet i udvalget — konstateres, at der meget ofte blandt ansøgerne til de ledige bevillinger ikke findes nogen, der synes at have særlige forudsætninger for at kunne præstere en kulturel indsats ved driften af biografen. Og er der en person med sådanne kvalifikationer blandt ansøgerne, må det mange gange konstateres, at den pågældende enten ikke har de økonomiske forudsætninger for at overtage biografvirksomheden eller senere af økonomiske grunde ikke kan opretholde et repertoire af den standard, han ønsker.

En ophævelse af bevillingssystemet vil — som anført af udvalgets flertal — indebære mulighed for dannelsen af en række større eller mindre biografkæder. En eventuel dannelse af sådanne kæder vil efter ministeriets opfattelse ikke uden videre føre til en ringere betjening af publikum med hensyn til forevisning af kunstnerisk værdifulde film, idet eventuelle kæder også vil være interesseret i at inødekomme det stigende behov, som kan registreres for forevisning af sådanne film.

Udvalget vedrørende biografbevillingssystemet indhentede gennem udenrigsministeriet oplysninger om biografforholdene i en række andre lande. Det fremgår af de indkomne besvarelser, at der udover Danmark i dag kun findes bevillingssystemer i Norge og Østrig. Der synes ikke at være noget, der indicerer, at biografernes repertoire ligger på et højere niveau i lande med et bevillingssystem, således ligger forevisningen af kvalitetsfilm i et land som Sverige, der er præget af et antal større biografkæder, fuldt på højde med forevisningen af sådanne film herhjemme. Skulle det imidlertid vise sig, at der under et frinæringsystem i Danmark blev behov for en øget indsats for forevisningen af kvalitetsfilm, vil det naturligste være, at der gennem filminstitutet iværksættes yderligere støtteforanstaltninger til fremme af importen og forevisningen af film af denne kategori.

Det er ministeriets opfattelse, at en opretholdelse af bevillingssystemet, som fremført af mindretallet i biografbevillingsudvalget, under alle omstændigheder vil vanskeliggøre mulighederne for at få bygget nye biografer, idet en eventuel bygherre ikke idag vil indlade sig på at bygge en biograf uden selv at have indflydelse på, hvem der skal drive denne biograf. Der må desuden lægges vægt på, at en opretholdelse af bevillingssystemet vil være i direkte modstrid med de liberaliseringstendenser, som har præget den nye næringslovgivning, ligesom det vil

harmonere dårligt med den i juni 1970 vedtagne teaterlov, der ophæver det hidtidige system med bevillinger til teaterdrift.

Ministeriet har imidlertid i forbindelse med overvejelserne om den nærmere udformning af reglerne for fri biografnæring været inde på tanken om, hvorvidt man i systemet skulle indbygge visse regulerende bestemmelser, der tager sigte på at sikre selvstændigheden og uafhængigheden hos de enkelte, der skal drive biografvirksomhed. Det har således været overvejet, om man i forbindelse med overgang til fri biografnæring bør opretholde den gældende lovs bestemmelser, hvorefter interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber ikke har mulighed for at drive biografvirksomhed. Et knebent flertal i udvalget vedrørende biografbevillingssystemet har stillet forslag om, at der fortsat ikke skal gives disse selskaber adgang til at udøve biografvirksomhed, medens mindretallet i udvalget går ind for, at også selskaberne skal have adgang til at drive biografer. Flertallets ønske om fortsat at holde selskaberne ude fra biografdrift motiveres med en frygt for, at selskabernes kapitalforhold må anses for så vanskelige at efterspore, at deres medtagelse vil betyde en væsentlig risiko for kædedannelser inden for biografbranchen.

Ministeriet for kulturelle anliggender er imidlertid for sit vedkommende nået til det resultat, at det i forbindelse med en liberalisering af biograferhvervet ikke kan være rimeligt fortsat at afskære interessentskaber, kommanditselskaber og aktieselskaber fra adgangen til biografdrift. En sådan udvidelse af kredsen, der kan drive biografvirksomhed, vil desuden — som anført af mindretallet i udvalget — kunne virke stimulerende på tilførslen af kapital til biografbranchen og derigennem muliggøre et hårdt tiltrængt nybyggeri af biografer og medvirke til en forbedring af standarden i de eksisterende biografer.

Et andet spørgsmål, der har været overvejet i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget om overgang til fri biografnæring, er spørgsmålet, om kapital hidrørende fra filmproducenter og filmudlejere frit skal kunne anbringes i biograferne. Ifølge den gældende lovs § 5 kan bevilling ikke meddeles, når der i biografen eller biografbygningen, bortset fra bevillingshaverens egen kapital, er eller agtes anbragt kapital, der direkte eller indirekte hidrører fra personer eller virksomheder, der er indehavere af, repræsentanter for eller ansatte eller kapitalinteresserede i virksomheder for produktion eller udlejning af film. Formålet med denne bestemmelse har været at sikre bevillingshavernes selvstændighed i forhold til filmudlejere og filmproducenter ved at hindre disse i at skaffe sig indflydelse på biografens drift.